ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 30.3.2012
COM(2012) 152 final

2012/0076 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που θα πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και σκοποί της πρότασης

Από το άρθρο 12 της συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας[1] («η συμφωνία της Άγκυρας») και το άρθρο 36 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας της Άγκυρας[2] («το πρόσθετο πρωτόκολλο») προκύπτει ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ της Ένωσης και της Τουρκίας πρέπει να εξασφαλιστεί σε διαδοχικά στάδια. Το άρθρο 9 της συμφωνίας της Άγκυρας προβλέπει ότι εντός του πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση λόγω ιθαγένειας. Το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου προβλέπει ότι το Συμβούλιο Σύνδεσης θεσπίζει μέτρα κοινωνικής ασφάλισης για τους εργαζομένους τουρκικής ιθαγένειας που διακινούνται εντός της Ένωσης και για τα μέλη των οικογενειών τους που κατοικούν στην Ένωση, και απαριθμεί ορισμένες αρχές συντονισμού τις οποίες θα πρέπει να εφαρμόζουν τα εν λόγω μέτρα.

Ως πρώτο στάδιο προς την εφαρμογή των εν λόγω αρχών για τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλισης που προβλέπονται στη συμφωνία της Άγκυρας και στο πρόσθετο πρωτόκολλό της, εκδόθηκε από το Συμβούλιο Σύνδεσης στις 19 Σεπτεμβρίου 1980[3] η απόφαση αριθ. 3/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης σχετικά με την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους («απόφαση αριθ. 3/80»). Το δεύτερο στάδιο, και συγκεκριμένα η έκδοση κανονισμού σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της απόφασης αριθ. 3/80, δεν υλοποιήθηκε ποτέ[4].

Εν τω μεταξύ, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι το άρθρο 3 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 3/80, η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης και το άρθρο 6 της εν λόγω απόφασης, η απαίτηση κατάργησης των ρητρών περί κατοικίας όσον αφορά τις παροχές που καταβάλλονται δυνάμει της απόφασης, έχουν άμεσο αποτέλεσμα και μπορεί να γίνεται επίκλησή τους ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων[5].

Για να εξασφαλιστούν η ασφάλεια δικαίου και η πλήρης εφαρμογή των αρχών του συντονισμού της κοινωνικής ασφάλισης που περιέχονται στη συμφωνία της Άγκυρας και στο πρόσθετο πρωτόκολλό της, πρέπει το Συμβούλιο Σύνδεσης να εκδώσει νέα απόφαση, η οποία θα αντικαταστήσει την απόφαση αριθ. 3/80. Η προηγούμενη πρόταση της Επιτροπής για την εφαρμογή της απόφασης αριθ. 3/80 θα αποσυρθεί, επειδή προβλέπεται ότι η νέα απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης θα εφαρμόσει σε ένα στάδιο τις υποχρεώσεις που προβλέπουν η συμφωνία και το πρωτόκολλό της.

---

1 ΕΕ 217 της 29.12.1964, σ. 3687/64.
2 ΕΕ L 293 της 29.12.1972, σ. 3.
3 ΕΕ C 110 της 25.4.1983, σ. 60.
4 Η Επιτροπή υπέβαλε στις 2.2.1983 πρόταση κανονισμού για την εφαρμογή της απόφασης 3/80, COM (83) 13.
5 Δικαστήριο, υπόθεση C-262/96, *Sürül*, υπόθεση C-485/07, *Akdas*.

Γενικό πλαίσιο

Οι διατάξεις της συμφωνίας της Άγκυρας και του πρόσθετου πρωτοκόλλου σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και τα μέτρα που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους, ιδίως η απόφαση αριθ. 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης, θα πρέπει να συνοδεύεται από κατάλληλα μέτρα για τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλισης. Επιπλέον, το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου περιλαμβάνει ρητές διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, που πρέπει να εφαρμοστούν. Για τον σκοπό αυτό απαιτείται απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης.

Μια σειρά άλλων συμφωνιών σύνδεσης με τρίτες χώρες περιέχουν επίσης παρόμοιες διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης. Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος μιας δέσμης προτάσεων που περιέχει παρόμοιες προτάσεις όσον αφορά τις συμφωνίες με την Αλβανία, το Μαυροβούνιο και τον Άγιο Μαρίνο. Μια πρώτη δέσμη παρόμοιων προτάσεων σχετικά με την Αλγερία, το Μαρόκο, την Τυνησία, την Κροατία, την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και το Ισραήλ εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Οκτώβριο του 2010[6].

Για να καθοριστεί η θέση που θα πρέπει να ληφθεί από την Ένωση στο Συμβούλιο Σύνδεσης απαιτείται απόφαση του Συμβουλίου.

Ισχύουσες διατάξεις στον τομέα της πρότασης

Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών συντονίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004[7] και από τον κανονισμό εφαρμογής του (ΕΚ) αριθ. 987/2009[8].

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1231/10[9] του Συμβουλίου επεκτείνει τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους. Ο εν λόγω κανονισμός καλύπτει ήδη την αρχή του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης που κατοχυρώνουν οι τούρκοι εργαζόμενοι στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά ορισμένες παροχές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την Τουρκία.

Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Η Τουρκία είναι συνδεδεμένη με το πρόγραμμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης από την υπογραφή της συμφωνίας σύνδεσης της Άγκυρας το 1963, η οποία συμπληρώθηκε το 1970 με πρόσθετο πρωτόκολλο. Οι συμφωνίες αυτές προβλέπουν ως στόχο, που θα πρέπει να

---

6 ΕΕ L 306 της 23.11.2010.

7 ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1.

8 ΕΕ L 284 της 30.10.2009, σ. 1.

9 ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1. Σύμφωνα με τα πρωτόκολλα αριθ. 21 και 22, η Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν δεσμεύονται ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1231/2010. Ωστόσο, το Ηνωμένο Βασίλειο εξακολουθεί να δεσμεύεται και να υπόκειται στην εφαρμογή του προηγούμενου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 859/2003, ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 1.

επιτευχθεί σε διαδοχικά στάδια, την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ της Τουρκίας και της ΕΕ. Συμπληρωματικά προς τις διατάξεις αυτές, οι οποίες καθορίζουν ένα πρόγραμμα, το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου ορίζει διατάξεις σχετικά με τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλισης. Η πλήρης εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων θα ενισχύσει την ειδική σχέση με την Τουρκία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, θα επιτρέψει στην Τουρκία να ευθυγραμμίσει τις πολιτικές συντονισμού της κοινωνικής ασφάλισης με εκείνες της ΕΕ στο πλαίσιο της προετοιμασίας της για μελλοντική προσχώρηση στην ΕΕ.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

Διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Η παρούσα πρόταση για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών και της Τουρκίας θα αντικαταστήσει την απόφαση αριθ. 3/80. Η πρόταση διατυπώθηκε σχεδόν με την ίδια μορφή όπως και η δέσμη των έξι σχεδίων αποφάσεων του Συμβουλίου Σύνδεσης, δηλαδή των αποφάσεων του Συμβουλίου Σταθεροποίησης και Σύνδεσης, όσον αφορά την Αλγερία, το Μαρόκο, την Τυνησία, την Κροατία, την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και το Ισραήλ, σχετικά με τις οποίες αποφασίστηκε από το Συμβούλιο τον Οκτώβριο του 2010 η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2010 πραγματοποιήθηκαν στο Συμβούλιο αναλυτικές διαπραγματεύσεις σχετικά με το περιεχόμενο αυτών των αποφάσεων. Πριν από αυτές τις διαπραγματεύσεις διενεργήθηκαν έντονες συζητήσεις με όλα τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της διοικητικής επιτροπής για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Συγκέντρωση και χρήση εμπειρογνωμοσύνης

Δεν υπήρξε ανάγκη προσφυγής σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες.

Εκτίμηση αντικτύπου

Το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την Τουρκία περιέχει διατάξεις για τον συντονισμό μεταξύ των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών και της Τουρκίας. Μια σειρά άλλων συμφωνιών σύνδεσης με τρίτες χώρες περιέχουν παρόμοιες διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης. Όλες απαιτούν απόφαση του αντίστοιχου οργάνου που συστήνεται από τις συμφωνίες αυτές, ώστε να εφαρμοστούν οι αρχές, όπως προβλέπει το άρθρο 39.

Ο σκοπός των άρθρων σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση στις συμφωνίες αυτές είναι να μπορεί ένας εργαζόμενος από την οικεία συνδεδεμένη χώρα να λαμβάνει ορισμένες παροχές κοινωνικής ασφάλισης που προβλέπονται από τη νομοθεσία του(των) κράτους(-ών) μέλους(-ών) στην οποία υπάγεται ή υπαγόταν. Το ίδιο ισχύει, κατ' αμοιβαιότητα, για έναν πολίτη της ΕΕ που εργάζεται στη συνδεδεμένη χώρα.

Το γεγονός ότι οι διατάξεις των προτάσεων που περιλαμβάνονται στη σημερινή δέσμη προτάσεων όσον αφορά τις τέσσερις συνδεδεμένες χώρες (Αλβανία, Μαυροβούνιο, Άγιος Μαρίνος και Τουρκία) είναι σχεδόν ταυτόσημες – και επίσης σχεδόν ταυτόσημες με την πρώτη δέσμη των έξι αποφάσεων για την Αλγερία, το Μαρόκο, την Τυνησία, την Κροατία, την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και το Ισραήλ, που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο το 2010, θα διευκολύνει την εφαρμογή αυτών των διατάξεων από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών. Ενδέχεται να υπάρξουν κάποιες δημοσιονομικές επιπτώσεις για τους εθνικούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, λόγω της εφαρμογής αυτών των προτάσεων, επειδή θα πρέπει να παρέχουν, για παράδειγμα, τις παροχές που περιγράφονται στο άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου. Ωστόσο, το άρθρο αυτό αφορά μόνον τα πρόσωπα που καταβάλλουν εισφορές ή έχουν καταβάλει εισφορές στο εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της οικείας χώρας, όπως προβλέπεται από την εθνική της νομοθεσία. Σε κάθε περίπτωση, μπορεί να είναι δύσκολο στην παρούσα φάση να εκτιμηθούν οι ακριβείς επιπτώσεις αυτών των προτάσεων στα εθνικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η παρούσα πρόταση αποτελείται από απόφαση του Συμβουλίου για τη θέση που θα πρέπει να λάβει η Ένωση στο Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη συμφωνία με την Τουρκία και, στο παράρτημα, από απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης.

Η προτεινόμενη απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης ικανοποιεί την απαίτηση του άρθρου 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου για την έκδοση απόφασης, ώστε να εφαρμοστούν οι αρχές περί κοινωνικής ασφάλισης που περιέχονται σ' αυτό. Επιπλέον, η απόφαση περιέχει διατάξεις εφαρμογής, οι οποίες αφορούν τις διατάξεις του άρθρου 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την Τουρκία που δεν καλύπτονται ήδη από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1231/2010. Ακόμη, υπάρχει ειδική πρόβλεψη – όπως έγινε με την απόφαση αριθ. 3/80 – για την εφαρμογή του άρθρου 9 της συμφωνίας στον τομέα του συντονισμού της κοινωνικής ασφάλισης.

Επιπλέον, η προτεινόμενη απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης εξασφαλίζει ότι οι διατάξεις για την εξαγωγή παροχών και τη χορήγηση οικογενειακών παροχών ισχύουν επίσης, κατ' αμοιβαιότητα, για εργαζομένους της ΕΕ που απασχολούνται νομίμως στην Τουρκία και για τα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν νομίμως στην Τουρκία. Επειδή η απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης θα υπερέβαινε, κατ' αυτόν τον τρόπο, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου, το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης βασίζεται, επίσης, στο άρθρο 22 παράγραφος 3 της συμφωνίας της Άγκυρας.

Νομική βάση

Η απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση που θα πρέπει να ληφθεί στο Συμβούλιο Σύνδεσης θα πρέπει να βασίζεται στο άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ.

Πράγματι, η συμφωνία της Άγκυρας και το πρόσθετο πρωτόκολλο προβλέπουν μια νομική κατάσταση η οποία θα πρέπει να διακρίνεται από τη νομική κατάσταση που προβλέπεται από τις άλλες σχετικές συμφωνίες σύνδεσης με διατάξεις περί κοινωνικής ασφάλισης, δεδομένου ότι – αντίθετα από τις άλλες συμφωνίες - η συμφωνία της Άγκυρας και το πρόσθετο πρωτόκολλο προβλέπουν σαφώς την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων ως στόχο που πρέπει να επιτευχθεί σε διαδοχικά στάδια. Στο πλαίσιο αυτό, η έννοια της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων πρέπει να νοείται κατά τον ίδιο τρόπο όπως στις σχετικές διατάξεις της Ένωσης (βλ. άρθρο 12 της συμφωνίας της Άγκυρας).

Είναι αλήθεια ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ της Τουρκίας και της ΕΕ δεν έχει επιτευχθεί σε κανένα βαθμό και, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί η τρέχουσα νομική κατάσταση ως επέκταση της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (όπως συμβαίνει για τον ΕΟΧ και την Ελβετία). Ωστόσο, λόγω των διαφόρων προοπτικών που ορίστηκαν από τη συμφωνία σύνδεσης και το πρόσθετο πρωτόκολλο, οι οποίες αποσκοπούν στο να επεκταθούν κατά το δυνατόν στους τούρκους υπηκόους οι αρχές που προβλέπονται στις διατάξεις της Ένωσης για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων[10], η εφαρμογή των διατάξεων περί κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες αποτελούν αναγκαίο συμπλήρωμα στην κυκλοφορία εργαζομένων, πρέπει, κατά τον ίδιο τρόπο, να έχουν ως νομική βάση το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ.

Αρχή της επικουρικότητας

Το πρόσθετο πρωτόκολλο προβλέπει τις αρχές για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης οι οποίες πρέπει να εφαρμόζονται ισότιμα από όλα τα κράτη μέλη. Η εφαρμογή αυτών των αρχών πρέπει, συνεπώς, να υπόκειται σε ομοιόμορφους όρους, οι οποίοι μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους:

---

[10] Βλ. Δικαστήριο, υπόθεση C-275/02, *Ayaz,* παράγραφοι 44-45, υπόθεση C-467/02, *Cetinkaya*, παράγραφοι 42-43.

Τα κράτη μέλη εξακολουθούν να είναι αποκλειστικώς αρμόδια για τον καθορισμό, την οργάνωση και τη χρηματοδότηση των εθνικών τους συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Η πρόταση απλώς οργανώνει τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών και της Τουρκίας, προς όφελος των πολιτών αυτών των χωρών. Επιπλέον, η πρόταση δεν θίγει κανένα δικαίωμα και υποχρέωση που προκύπτει από διμερείς συμφωνίες κοινωνικής ασφάλισης οι οποίες συνάπτονται μεταξύ των κρατών μελών και της Τουρκίας, όταν οι συμφωνίες αυτές προβλέπουν ευνοϊκότερη μεταχείριση των ενδιαφερομένων.

Η πρόταση ελαχιστοποιεί το δημοσιονομικό και διοικητικό φόρτο για τις εθνικές αρχές, αφού αποτελεί μέρος μιας δέσμης παρόμοιων προτάσεων που εξασφαλίζουν την ενιαία εφαρμογή των διατάξεων περί κοινωνικής ασφάλισης που περιέχονται στις συμφωνίες σύνδεσης με τρίτες χώρες.

Επιλογή νομικών πράξεων

Προτεινόμενα μέσα: Απόφαση του Συμβουλίου (που περιέχει στο παράρτημα σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης).

Νομική πράξη άλλου είδους δεν θα ήταν κατάλληλη για τους ακόλουθους λόγους.

Δεν υπάρχει εναλλακτική επιλογή για την προτεινόμενη δράση. Το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας απαιτεί απόφαση του αντίστοιχου Συμβουλίου Σύνδεσης. Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης προβλέπει την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου για τον καθορισμό των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

5. ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Απλούστευση

Η πρόταση θα επιφέρει την απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για τις εθνικές δημόσιες αρχές καθώς και την απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών για τους ιδιώτες.

Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

Α. Απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση που θα πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ένωσης, στο Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη συμφωνία σύνδεσης με την Τουρκία όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 1

Το άρθρο αυτό προβλέπει την έγκριση της θέσης της ΕΕ στο Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΕ - Τουρκίας.

Β. Συνημμένο σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης που περιέχονται στη συμφωνία

Μέρος Ι: Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Το άρθρο αυτό ορίζει, για τους σκοπούς της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους και της Τουρκίας, τους όρους «συμφωνία», «κανονισμός», «κανονισμός εφαρμογής», «κράτος μέλος», «εργαζόμενος», «μέλος οικογένειας», «νομοθεσία», «παροχές» και «εξαγώγιμες παροχές» και παραπέμπει στον κανονισμό και στον κανονισμό εφαρμογής για τους άλλους όρους που χρησιμοποιούνται στη συνημμένη απόφαση.

Άρθρο 2

Σε συμφωνία με τη διατύπωση του άρθρου 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την Τουρκία, το άρθρο αυτό προσδιορίζει τα πρόσωπα που καλύπτονται από τη συνημμένη απόφαση.

Άρθρο 3

Το άρθρο αυτό προβλέπει τη μη διακριτική μεταχείριση για όλα τα πρόσωπα που καλύπτονται από τη συμφωνία όσον αφορά όλες τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης που καλύπτονται από την εν λόγω συμφωνία.

Μέρος ΙΙ

Σχέσεις των κρατών μελών με την Τουρκία.

Το μέρος αυτό της συνημμένης απόφασης καλύπτει τις αρχές που περιέχονται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την Τουρκία καθώς επίσης και τη ρήτρα αμοιβαιότητας για τους υπηκόους της ΕΕ και τα μέλη της οικογένειάς τους.

Άρθρο 4

Το άρθρο αυτό περιέχει την αρχή της εξαγωγής παροχών σε χρήμα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 4 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας με την Τουρκία και καθιστά σαφές ότι η αρχή αυτή περιορίζεται στις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ) της συνημμένης απόφασης, όπου απαριθμούνται οι παροχές που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο.

Μέρος τρίτο

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 5

Το άρθρο αυτό περιέχει γενικές διατάξεις για τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των φορέων τους, αφενός, και της Τουρκίας και των φορέων της, αφετέρου, καθώς επίσης και μεταξύ των ενδιαφερόμενων δικαιούχων και φορέων. Οι εν λόγω διατάξεις είναι παρόμοιες με εκείνες του άρθρου 76 παράγραφοι 3, 4, πρώτο και τρίτο εδάφιο, και παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004.

Άρθρο 6

Το άρθρο αυτό καθορίζει τις διαδικασίες για τους διοικητικούς ελέγχους και τις ιατρικές εξετάσεις, που είναι παρόμοιες με αυτές που περιέχονται στο άρθρο 87 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009. Επίσης, προβλέπει τη δυνατότητα θέσπισης περαιτέρω εκτελεστικών διατάξεων στον εν λόγω τομέα.

Άρθρο 7

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στη δυνατότητα χρησιμοποίησης της διαδικασίας διευθέτησης των διαφορών που καθορίζεται στη συμφωνία.

Άρθρο 8

Το άρθρο αυτό παραπέμπει στο παράρτημα ΙΙ της συνημμένης απόφασης, το οποίο είναι παρόμοιο με το παράρτημα XI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και το οποίο είναι απαραίτητο για τη θέσπιση των αναγκαίων ειδικών διατάξεων για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Τουρκίας σε σχέση με τη συνημμένη απόφαση.

Άρθρο 9

Το άρθρο αυτό επιτρέπει τη συνέχιση της εφαρμογής υπό ορισμένες συνθήκες των διοικητικών διαδικασιών από υφιστάμενες συμφωνίες μεταξύ κράτους μέλους και της Τουρκίας.

Άρθρο 10

Το άρθρο αυτό προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης πρόσθετων διοικητικών συμφωνιών.

Άρθρο 11

Οι μεταβατικές διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό είναι παρόμοιες με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφοι 1, 3, 4, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004. Επιπλέον, υπάρχει διάταξη για την προστασία των δικαιωμάτων των τούρκων εργαζομένων οι οποίοι, λόγω της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-485/07 Akdas σχετικά με το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 6 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 3/80, λαμβάνουν, πριν από την έναρξη ισχύος της απόφασης, σύνταξη ή παροχή από κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Το άρθρο αυτό διασαφηνίζει το νομικό καθεστώς των παραρτημάτων της συνημμένης απόφασης και τη διαδικασία τροποποίησής τους.

Άρθρο 13

Το άρθρο αυτό καθορίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συνημμένης απόφασης.

2012/0076 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που θα πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 48 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας[1] («η συμφωνία») και το πρόσθετο πρωτόκολλο της συμφωνίας, της 23ης Νοεμβρίου 1970[2] («το πρόσθετο πρωτόκολλο»), προβλέπουν ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ της Ένωσης και της Τουρκίας πρέπει να εξασφαλιστεί σε διαδοχικά στάδια.

(2) Το άρθρο 9 της συμφωνίας προβλέπει ότι εντός του πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση λόγω ιθαγένειας.

(3) Το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου προβλέπει ότι το Συμβούλιο Σύνδεσης θεσπίζει μέτρα κοινωνικής ασφάλισης για τους εργαζομένους τουρκικής ιθαγένειας που διακινούνται εντός της Κοινότητας και για τα μέλη των οικογενειών τους που κατοικούν στην Κοινότητα.

(4) Ως πρώτο βήμα για την εφαρμογή του άρθρου 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου και του άρθρου 9 της συμφωνίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, εκδόθηκε από το Συμβούλιο Σύνδεσης στις 19 Σεπτεμβρίου 1980 η απόφαση αριθ. 3/80 σχετικά με την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους[3] («απόφαση αριθ. 3/80»).

---

1 ΕΕ 217 της 29.12.1964, σ. 3687/64.
2 ΕΕ L 293 της 29.12.1972, σ. 3.
3 ΕΕ C 110 της 25.4.1983, σ. 60.

(5) Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι, στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, εφαρμόζονται πλήρως το άρθρο 9 της συμφωνίας και το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου.

(6) Είναι αναγκαίο να επικαιροποιηθεί το περιεχόμενο της απόφασης αριθ. 3/80, ώστε οι διατάξεις της να αντικατοπτρίζουν τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα του συντονισμού της κοινωνικής ασφάλισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση[4].

(7) Η απόφαση αριθ. 3/80 θα πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί και να αντικατασταθεί με απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης, η οποία σε ένα μόνο στάδιο θέτει σε εφαρμογή όλες τις σχετικές διατάξεις της συμφωνίας και του πρόσθετου πρωτοκόλλου σχετικά με το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που θα πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης βασίζεται στο σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Σύνδεσης που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Ήσσονος σημασίας αλλαγές στο σχέδιο απόφασης μπορούν συμφωνηθούν από τους αντιπροσώπους της Ένωσης στο Συμβούλιο Σύνδεσης χωρίς περαιτέρω απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

---

[4] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1· κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, ΕΕ L 284 της 30.10.2009, σ. 1· κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους, ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της έκδοσής της.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σχέδιο

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. .../…. ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΕΕ – ΤΟΥΡΚΙΑΣ,

της ...

Όσον αφορά τις διατάξεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας[1], και ιδίως το άρθρο 22 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη το πρόσθετο πρωτόκολλο, της 23ης Νοεμβρίου 1970[2], και ιδίως το άρθρο 39,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας («η συμφωνία») και το πρόσθετο πρωτόκολλο της συμφωνίας, της 23ης Νοεμβρίου 1970 («το πρόσθετο πρωτόκολλο»), προβλέπουν ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ της Ένωσης και της Τουρκίας πρέπει να εξασφαλιστεί σε διαδοχικά στάδια.

(2) Το άρθρο 9 της συμφωνίας προβλέπει ότι εντός του πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση λόγω ιθαγένειας.

(3) Το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου προβλέπει τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης της Τουρκίας και των κρατών μελών και καθορίζει τις αρχές για τον εν λόγω συντονισμό.

(4) Το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου προβλέπει ότι το Συμβούλιο Σύνδεσης θεσπίζει μέτρα κοινωνικής ασφάλισης για τους εργαζομένους τουρκικής ιθαγένειας που διακινούνται εντός της Κοινότητας, και για τα μέλη των οικογενειών τους που κατοικούν στην Κοινότητα.

(5) Ως πρώτο βήμα για την εφαρμογή του άρθρου 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου, εκδόθηκε από το Συμβούλιο Σύνδεσης στις 19 Σεπτεμβρίου 1980 η απόφαση αριθ. 3/80 σχετικά με την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους[3] («απόφαση αριθ. 3/80»).

---

1 ΕΕ 217 της 29.12.1964, σ. 3687/64.
2 ΕΕ L 293 της 29.12.1972, σ. 3.
3 ΕΕ C 110 της 25.4.1983, σ. 60.

(6) Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι, στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, εφαρμόζονται πλήρως το άρθρο 9 της συμφωνίας και το άρθρο 39 του πρόσθετου πρωτοκόλλου.

(7) Είναι αναγκαίο να επικαιροποιηθεί το περιεχόμενο της απόφασης αριθ. 3/80, ώστε οι διατάξεις της να αντικατοπτρίζουν τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα του συντονισμού της κοινωνικής ασφάλισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(8) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1231/2010 του Συμβουλίου[4] επεκτείνει ήδη τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 καλύπτει ήδη την αρχή του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης που κατοχυρώνουν οι τούρκοι εργαζόμενοι στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά το δικαίωμα σε ορισμένες παροχές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 του πρόσθετου πρωτοκόλλου.

(9) Η απόφαση αριθ. 3/80 θα πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί και να αντικατασταθεί με απόφαση του Συμβουλίου Σύνδεσης, η οποία σε ένα μόνο στάδιο θέτει σε εφαρμογή όλες τις αρχές σχετικά με τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης που περιέχονται στη συμφωνία και στο πρόσθετο πρωτόκολλο.

(10) Όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της μη διακριτικής μεταχείρισης, η παρούσα απόφαση δεν παρέχει τυχόν επιπρόσθετα δικαιώματα που προκύπτουν από ορισμένα γεγονότα ή καταστάσεις που συμβαίνουν στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους, στο οποίο τα γεγονότα ή οι καταστάσεις αυτού του είδους δεν λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της νομοθεσίας του πρώτου συμβαλλόμενου μέρους, εκτός από το δικαίωμα εξαγωγής ορισμένων παροχών.

(11) Κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, το δικαίωμα των τούρκων εργαζομένων σε οικογενειακές παροχές θα πρέπει να υπόκειται στον όρο ότι τα μέλη της οικογένειάς τους κατοικούν νομίμως με αυτούς τους εργαζομένους στο κράτος μέλος στο οποίο απασχολούνται οι εργαζόμενοι. Η παρούσα απόφαση δεν παρέχει δικαίωμα σε οικογενειακές παροχές για τα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν σε άλλο κράτος, π.χ. στην Τουρκία.

(12) Ενδέχεται να κριθεί αναγκαία η πρόβλεψη ειδικών διατάξεων που να ανταποκρίνονται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νομοθεσίας της Τουρκίας για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των κανόνων συντονισμού.

(13) Για να εξασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία του συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών και της Τουρκίας, είναι αναγκαία η θέσπιση ειδικών διατάξεων όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Τουρκίας, καθώς και μεταξύ του ενδιαφερόμενου και του φορέα του αρμόδιου κράτους.

---

[4] ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1.

(14) Πρέπει να εγκριθούν μεταβατικές διατάξεις για να προστατευθούν τα πρόσωπα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση και να αποφευχθεί η απώλεια δικαιωμάτων εξαιτίας της θέσης σε ισχύ της απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης

α) ως «συμφωνία» νοείται η συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας·

β) ως «κανονισμός» νοείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας[5], όπως εφαρμόζεται στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

γ) ως «κανονισμός εφαρμογής» νοείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τον καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας[6]·

δ) ως «κράτος μέλος» νοείται ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

ε) ως «εργαζόμενος» νοείται,

i) για τους σκοπούς της νομοθεσίας κράτους μέλους, ένα πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητα ως μισθωτός εργαζόμενος κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού·

ii) για τους σκοπούς της νομοθεσίας της Τουρκίας, ένα πρόσωπο που ασκεί δραστηριότητα ως μισθωτός εργαζόμενος κατά την έννοια της εν λόγω νομοθεσίας·

στ) ως «μέλος της οικογένειας» νοείται,

[5] ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1.
[6] ΕΕ L 284 της 30.10.2009, σ. 1.

i) για τους σκοπούς της νομοθεσίας κράτους μέλους, ένα μέλος της οικογένειας κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο ι) του κανονισμού·

ii) για τους σκοπούς της νομοθεσίας της Τουρκίας, ένα μέλος της οικογένειας κατά την έννοια της εν λόγω νομοθεσίας·

ζ) ως «νομοθεσία» νοείται,

i) σε σχέση με τα κράτη μέλη, η νομοθεσία κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 του κανονισμού, όπως εφαρμόζεται στις παροχές που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση·

ii) σε σχέση με την Τουρκία, η αντίστοιχη νομοθεσία, όπως εφαρμόζεται στην Τουρκία σχετικά με τις παροχές που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση·

η) ως «παροχές» νοούνται,

i) σε σχέση με τα κράτη μέλη, η νομοθεσία κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού·

ii) σε σχέση με την Τουρκία, οι αντίστοιχες παροχές που εφαρμόζονται στην Τουρκία·

θ) ως «εξαγώγιμες παροχές» νοούνται,

i) σε σχέση με τα κράτη μέλη:

– οι συντάξεις γήρατος,

– οι συντάξεις επιζώντος,

– οι συντάξεις λόγω εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών,

– οι συντάξεις αναπηρίας·

κατά την έννοια του κανονισμού, με εξαίρεση τις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα Χ του κανονισμού·

ii) σε σχέση με την Τουρκία, οι αντίστοιχες παροχές που προβλέπονται σύμφωνα με τη νομοθεσία της Τουρκίας, με εξαίρεση τις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα, σύμφωνα με το παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης·

2. Άλλοι όροι που χρησιμοποιούνται στην παρούσα απόφαση έχουν τη σημασία που τους αποδίδεται:

α) όσον αφορά τα κράτη μέλη, στον κανονισμό και στον κανονισμό εφαρμογής·

β) όσον αφορά την Τουρκία, στη σχετική νομοθεσία όπως εφαρμόζεται στην Τουρκία.

Άρθρο 2

Πρόσωπα που καλύπτονται

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται:

α) στους τούρκους εργαζομένους που απασχολούνται ή έχουν απασχοληθεί νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους και οι οποίοι υπάγονται ή υπήχθησαν στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων από τα κράτη μέλη, καθώς και στους επιζώντες τους·

β) στα μέλη της οικογένειας των εργαζομένων που αναφέρονται στο σημείο α), με την προϋπόθεση αυτά τα μέλη της οικογένειας κατοικούν ή έχουν κατοικήσει νομίμως με τον ενδιαφερόμενο εργαζόμενο στο κράτος μέλος στο οποίο απασχολείται ο εργαζόμενος·

γ) στους εργαζομένους που είναι υπήκοοι κράτους μέλους, οι οποίοι απασχολούνται ή έχουν απασχοληθεί νομίμως στο έδαφος της Τουρκίας και οι οποίοι υπάγονται ή υπήχθησαν στη νομοθεσία της Τουρκίας, καθώς και στους επιζώντες τους· και

δ) στα μέλη της οικογένειας των εργαζομένων που αναφέρονται στο στοιχείο γ), με την προϋπόθεση αυτά τα μέλη της οικογένειας κατοικούν ή έχουν κατοικήσει νομίμως με τον ενδιαφερόμενο εργαζόμενο όταν ο εργαζόμενος απασχολείται στην Τουρκία.

Άρθρο 3

Ίση μεταχείριση

1. Οι τούρκοι εργαζόμενοι που απασχολούνται νομίμως σε κράτος μέλος και όλα τα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν νομίμως μαζί τους τυγχάνουν, όσον αφορά τις παροχές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο η), μεταχείρισης χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας σε σχέση με τους υπηκόους των κρατών μελών στα οποία απασχολούνται οι εν λόγω εργαζόμενοι.

2. Οι εργαζόμενοι που είναι υπήκοοι κράτους μέλους και απασχολούνται νομίμως στην Τουρκία και όλα τα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν νομίμως μαζί τους τυγχάνουν, όσον αφορά τις παροχές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο η), μεταχείρισης χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας σε σχέση με τους υπηκόους της Τουρκίας.

Μέρος II

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Άρθρο 4

Άρση των ρητρών κατοικίας

1. Εξαγώγιμες παροχές με την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ) που δικαιούνται τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχεία α) και γ) δεν μπορούν να υποστούν οποιαδήποτε μείωση, τροποποίηση, αναστολή, κατάργηση ή κατάσχεση εκ του γεγονότος ότι ο δικαιούχος κατοικεί,

i) όσον αφορά παροχή προβλεπόμενη από τη νομοθεσία κράτους μέλους, στο έδαφος της Τουρκίας, ή

ii) όσον αφορά παροχή προβλεπόμενη από τη νομοθεσία της Τουρκίας, στο έδαφος κράτους μέλους.

2. Τα μέλη της οικογένειας εργαζομένου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο β), δικαιούνται εξαγώγιμες παροχές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ) περίπτωση i) ακριβώς όπως τα μέλη της οικογένειας εργαζομένου ο οποίος είναι υπήκοος του οικείου κράτους μέλους, όταν αυτά τα μέλη της οικογένειας κατοικούν στο έδαφος της Τουρκίας.

3. Τα μέλη της οικογένειας εργαζομένου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο δ), δικαιούνται εξαγώγιμες παροχές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο θ) περίπτωση ii) ακριβώς όπως τα μέλη της οικογένειας εργαζομένου ο οποίος είναι υπήκοος της Τουρκίας, όταν τα εν λόγω μέλη της οικογένειας κατοικούν στο έδαφος κράτους μέλους.

ΜΕΡΟΣ III

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Συνεργασία

1. Τα κράτη μέλη και η Τουρκία κοινοποιούν μεταξύ τους όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις αλλαγές της νομοθεσίας τους, οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι αρχές και οι φορείς των κρατών μελών και της Τουρκίας παρέχουν μεταξύ τους κάθε δυνατή διευκόλυνση, σαν να

επρόκειτο για την εφαρμογή της δικής τους νομοθεσίας. Η διοικητική συνδρομή από τις ανωτέρω αρχές και φορείς παρέχεται κατ' αρχήν δωρεάν. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και της Τουρκίας μπορούν να συμφωνήσουν την απόδοση ορισμένων δαπανών.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι αρχές και οι φορείς των κρατών μελών και της Τουρκίας μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους, καθώς και με τους ενδιαφερομένους ή τους εκπροσώπους τους.

4. Οι φορείς και τα πρόσωπα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση έχουν υποχρέωση αμοιβαίας ενημέρωσης και συνεργασίας, ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

5. Τα εν λόγω πρόσωπα υποχρεούνται να ενημερώνουν τους φορείς του αρμόδιου κράτους μέλους ή της Τουρκίας, εφόσον πρόκειται για το αρμόδιο κράτος, και του κράτους μέλους κατοικίας ή της Τουρκίας, εφόσον πρόκειται για το κράτος κατοικίας, το συντομότερο δυνατόν σχετικά με κάθε αλλαγή της προσωπικής ή οικογενειακής τους κατάστασης, η οποία έχει επιπτώσεις στα δικαιώματά τους επί των παροχών δυνάμει της παρούσας απόφασης.

6. Η μη τήρηση της υποχρέωσης ενημέρωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 5 μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη λήψη αναλογικών μέτρων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Εντούτοις, τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι ισοδύναμα με εκείνα που εφαρμόζονται σε παρόμοιες καταστάσεις βάσει του εθνικού δικαίου και δεν πρέπει να καθιστούν, στην πράξη, αδύνατη ή υπερβολικά δύσκολη την άσκηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στους ενδιαφερομένους με την παρούσα απόφαση.

7. Τα κράτη μέλη και η Τουρκία μπορούν να προβλέψουν εθνικές διατάξεις με τις οποίες θεσπίζονται οι όροι για την επαλήθευση του δικαιώματος παροχών για να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι δικαιούχοι διαμένουν ή κατοικούν εκτός του εδάφους του κράτους στο οποίο έχει την έδρα του ο φορέας-οφειλέτης. Αυτές οι διατάξεις είναι αναλογικές, δεν πρέπει να συνεπάγονται διακρίσεις λόγω ιθαγένειας και πρέπει να συνάδουν προς τις αρχές της παρούσας απόφασης. Οι εν λόγω διατάξεις πρέπει να γνωστοποιούνται στο Συμβούλιο Σύνδεσης.

Άρθρο 6

Διοικητικοί έλεγχοι και ιατρικές εξετάσεις

1. Το παρόν άρθρο ισχύει για τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 και λαμβάνουν τις εξαγώγιμες παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο θ) καθώς και για τους φορείς που έχουν αναλάβει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Όταν ένας δικαιούχος παροχών ή αιτών παροχές ή μέλος της οικογένειάς του διαμένει ή κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους, όταν ο φορέας-οφειλέτης έχει την έδρα του στην Τουρκία, ή στην Τουρκία, όταν ο φορέας-οφειλέτης έχει την έδρα του

σε κράτος μέλος, η ιατρική εξέταση διενεργείται, ύστερα από αίτηση του εν λόγω φορέα, από τον φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

Ο φορέας-οφειλέτης ενημερώνει τον φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας αν η ιατρική εξέταση πρέπει να τηρεί κάποιες προδιαγραφές και να καλύπτει συγκεκριμένα σημεία.

Ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας διαβιβάζει έκθεση στον φορέα-οφειλέτη που ζήτησε την ιατρική εξέταση.

Ο φορέας-οφειλέτης διατηρεί επίσης το δικαίωμα να ζητεί την εξέταση του δικαιούχου από ιατρό της επιλογής του, είτε στο έδαφος όπου βρίσκεται ο τόπος διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου της παροχής ή του αιτούντος, ή στη χώρα στην οποία εδρεύει ο φορέας-οφειλέτης. Ωστόσο, ο δικαιούχος μπορεί να κληθεί να μεταβεί στο κράτος του φορέα-οφειλέτη μόνον εφόσον είναι σε θέση να μετακινηθεί χωρίς αυτό να βλάψει την υγεία του και εφόσον τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής αναληφθούν από τον φορέα-οφειλέτη.

3. Όταν ένας δικαιούχος παροχών ή αιτών παροχές ή μέλος της οικογένειάς του διαμένει ή κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους όταν ο φορέας-οφειλέτης έχει την έδρα του στην Τουρκία ή στην Τουρκία όταν ο φορέας-οφειλέτης έχει την έδρα του σε κράτος μέλος, ο διοικητικός έλεγχος διενεργείται, ύστερα από αίτηση του φορέα-οφειλέτη, από τον φορέα του τόπου διαμονής ή κατοικίας του δικαιούχου.

Ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας υποχρεούται να υποβάλει έκθεση στον φορέα-οφειλέτη που ζήτησε τον διοικητικό έλεγχο.

Ο φορέας-οφειλέτης διατηρεί επίσης το δικαίωμα να ζητεί την εξέταση του δικαιούχου από επαγγελματία της επιλογής του. Ωστόσο, ο δικαιούχος μπορεί να κληθεί να μεταβεί στο κράτος του φορέα-οφειλέτης μόνον εφόσον είναι σε θέση να μετακινηθεί χωρίς αυτό να βλάψει την υγεία του και εφόσον τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής αναληφθούν από τον φορέα-οφειλέτη.

4. Ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και η Τουρκία μπορούν να συμφωνήσουν σχετικά με άλλες διοικητικές διατάξεις, με την προϋπόθεση ότι ενημερώνουν σχετικά το Συμβούλιο Σύνδεσης.

5. Κατ’ εξαίρεση από την αρχή της δωρεάν αμοιβαίας διοικητικής συνεργασίας που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της παρούσας απόφασης, το πραγματικό ποσό των δαπανών των εξετάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου αποδίδεται στον φορέα στον οποίο έχει ανατεθεί η εκτέλεσή τους, από τον φορέα-οφειλέτη που τις ζήτησε.

Άρθρο 7

Εφαρμογή του άρθρου 25 της συμφωνίας.

Το άρθρο 25 της συμφωνίας εφαρμόζεται σε περίπτωση που ένα συμβαλλόμενο μέρος θεωρεί ότι το άλλο μέρος δεν έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στα άρθρα 5 και 6.

Άρθρο 8

Ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Τουρκίας

Το Συμβούλιο Σύνδεσης μπορεί, αν χρειάζεται, να καθορίσει ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Τουρκίας στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 9

Διοικητικές διαδικασίες που απορρέουν από τις υφιστάμενες διμερείς συμφωνίες

Οι διοικητικές διαδικασίες που περιέχονται σε ισχύουσες διμερείς συμφωνίες μεταξύ κράτους μέλους και Τουρκίας μπορούν να εξακολουθούν να ισχύουν με την προϋπόθεση ότι οι διαδικασίες αυτές δεν επηρεάζουν αρνητικά τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις των ενδιαφερομένων που θεσπίζονται με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 10

Συμπληρωματικές συμφωνίες σχετικά με τις διαδικασίες εφαρμογής της παρούσας απόφασης

Ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και η Τουρκία μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες με στόχο να συμπληρωθούν οι διοικητικές διαδικασίες για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, ιδίως όσον αφορά την πρόληψη και την καταπολέμηση της απάτης και του σφάλματος.

ΜΕΡΟΣ IV

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Μεταβατικές διατάξεις

1. Δεν αποκτώνται δικαιώματα δυνάμει της παρούσας απόφασης για την περίοδο πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, ένα δικαίωμα αποκτάται δυνάμει της παρούσας απόφασης ακόμη και αν αναφέρεται σε γεγονός που συνέβη πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της.

3. Κάθε παροχή που δεν έχει εκκαθαρισθεί ή που έχει ανασταλεί λόγω της ιθαγένειας ή του τόπου κατοικίας του ενδιαφερομένου, εκκαθαρίζεται ή παύει να τελεί σε αναστολή, κατόπιν αιτήσεώς του, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, με την επιφύλαξη ότι τα προηγουμένως εκκαθαρισμένα δικαιώματα δεν ρυθμίσθηκαν με εφάπαξ καταβολή.

4. Αν η αίτηση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 3 υποβληθεί εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, τα δικαιώματα που αποκτώνται, σύμφωνα με την παρούσα απόφαση αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, και δεν εφαρμόζεται στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα η νομοθεσία κάθε κράτους μέλους ή της Τουρκίας περί έκπτωσης ή περιορισμού δικαιωμάτων.

5. Αν η αίτηση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 3 υποβληθεί μετά τη λήξη της διετούς προθεσμίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, τα δικαιώματα από τα οποία δεν εξέπεσε ο δικαιούχος ή τα οποία δεν παραγράφηκαν αποκτώνται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, με την επιφύλαξη τυχόν ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους ή της Τουρκίας.

6. Τα δικαιώματα ενός προσώπου στο οποίο χορηγείται σύνταξη ή ειδική μη ανταποδοτικού τύπου παροχή σε χρήμα από κράτος μέλος πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης, λόγω της άμεσης εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 3/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης, δεν περιορίζονται ή δεν εκπίπτει από αυτά ο δικαιούχος λόγω της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 12

Παραρτήματα της παρούσας απόφασης

Τα παραρτήματα της παρούσας απόφασης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής.

Άρθρο 13

Κατάργηση

Η απόφαση αριθ. 3/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, καταργείται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο Σύνδεσης

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΑΡΟΧΩΝ ΣΕ ΧΡΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ